

Gerrit Platvoet, een actieve katholieke Bussumer

In 2025 is het tachtig jaar geleden dat er een eind kwam aan de Tweede Wereldoorlog. Mijn vader, Gerrit Platvoet, is net als tienduizenden andere mannen en vrouwen tijdens de oorlog tewerkgesteld in Duitsland.

Ria Platvoet

Bijna al deze mensen zijn inmiddels waarschijnlijk overleden, maar hun kinderen en misschien kleinkinderen

zitten, net als ik, nog met veel vragen. Vandaar ook een oproep aan het eind van dit artikel.

Na de lagere school aan het werk

Gerrit Platvoet werd op 31 maart 1915 geboren in Bussum. Zijn vader, Wilhelm Karel Platvoet (1880-1930), kwam uit Enschede en is omstreeks 1905 in Bussum gaan wonen. Wilhelm trouwde in 1912 met de 22-jarige Geertruida Wortel uit Bussum. Hun eerste woning was Bijlstraat 48, kort daarna verhuisden zij naar St.-Josephpark 16 (nu De Peppels). Wilhelm werkte bij diverse slagereien, o.a. slagerij Jenster in de Kapelstraat, de 'oudste Bussumsche varkensslachterij', en was een actief lid van de Slagersbond. Hij stuurde regelmatig brieven naar de redactie van de *Bussumsche Courant*. In een ingezonden brief van 3 juli 1907 heeft hij het over de zondagsrust. Hij becijfert dat de slagergezellen lange uren maakten, wel 85 tot 90 uur per week, en roept het publiek op om op zondag niets meer te kopen of te bestellen, zodat ook de slaggers van hun zondagsrust kunnen genieten. In 1912 werd hij gekozen tot voorzitter van de Slagersgezellen-Vereeniging Ons Belang.

Zoon Gerrit was het op een na oudste

kind, hij had nog twee broers en twee zussen. Gerrit bezocht de Willibrordusschool in de St.-Vitusstraat, ook wel Broederschool genoemd. Na de lagere school moest hij gaan werken, zoals veel jongeren in die tijd: er was geen geld om verder te leren en er moest geld in het laatje komen. Zijn eerste baas was lijstenhandel Muller op Nassaulaan 1b, maar daar blijft hij maar kort werken. Hij stapte over naar kruidenier J. Hanou, gevestigd op St.-Vitusstraat 6.

Gerrit met zijn ouders en oudere broer Henk

Maar 's ochtends, voordat hij naar zijn baas ging, moest hij eerst met zijn 2 broertjes Henk en Anton en met zijn vader kranten lopen. Nadat hij de mensen thee, koffie en suiker had gebracht, bezorgde hij in het

**Met de kar van Hanou
in de Vitusstraat**

Rechts: postbode Gerrit

Spiegel de *Nieuwe Rotterdamse Courant* en de *Maasbode*, zelfs op zondag.

Vader Wilhelm stierf jong, op 50-jarige leeftijd en moeder Geertruida bleef achter met vijf kinderen. Gelukkig kon Gerrit in 1931 bij de PTT in dienst komen als postbesteller voor een salaris van 7 gulden per week.

Keeper bij SDO

Hij was 16 jaar, energiek en sportief en was al jong lid geworden van voetbalvereniging SDO, waar hij snel keeper in het eerste team werd.

Het is een feest om de voetbalverslagen in *De Gooi- en Eemlander* uit de jaren dertig te lezen: 'Bij een tegenaanval liep Platvoet uit zijn doel, drie roodwitten stormden toe, maar onbegrijpelijk kwam de bal niet over de lijn. Krijnen redde tenslotte de situatie, nog werd de bal weer ingeschoten, maar Platvoet was nu op zijn post.'

**Het eerste elftal van
SDO, Gerrit zittend in
het midden**

Gerrit trouwde in 1941 met Maria (Marie) Helena Ruiters. Zij kwam uit een groot gezin en woonde op Keverdijk 11 in Naarden. Ze ontmoetten elkaar voor het eerst op de kermis in Naarden ter gelegenheid van Koninginnedag. Marie verkocht kaartjes voor een dansavond en Gerrit stond in de rij. Marie vond Gerrit dadelijk sympathiek, maar Gerrit was iets gereserveerder. Ze dansten een paar keer met elkaar, maar er werden geen afspraken gemaakt. Ze zagen elkaar af en toe op de Dr. Frederik van Eedenweg, waar Marie werkte in de huis-houding en Gerrit de post bracht. Enkele weken daarna sloeg de vonk echt over.

Ze gingen wonen op Driestweg 7b, lekker dichtbij Gerrits werk in het postkantoor aan de Poststraat! In 1949 verhuisden zij naar de Dr. J. Th. de Visserlaan en in 1965 naar de Imkerweg in Bussum-Zuid.

Arbeitseinsatz

Maar in 1941 was het oorlog en op 28 februari 1941 verplichtte Rijkscommissaris Seyss-Inquart werklozen om werkzaamheden voor de Duitsers te verrichten; de Gewestelijke Arbeidsbureaus werden ingezet om arbeiders te mobiliseren.

Op 23 maart 1942 werd deze verordening uitgebreid, zodat ook Nederlandse arbeiders verplicht konden worden om in Duitsland te werken en op 8 mei 1943 werden alle mannen tussen de 18 en 35 jaar opgeroepen om zich te melden voor de tewerkstelling. Velen ontdoken deze tewerkstelling, maar Gerrit vertrok op 8 december 1942 naar Dresden, kwam in de tussentijd een keer op verlof naar Bussum en vertrok weer op 21 augustus 1944. Zijn rang: *Zusteller*, ofwel postbode. Hij heeft dat vreselijke bombardement van 13/14 februari 1945 in Dresden meegemaakt. Zijn vrouw Marie en de rest van de familie hadden geen idee of hij nog in leven was, maar in mei 1945 stond hij opeens voor de deur. Hij pakte het leven in Bussum weer op. Hij praatte, net als veel van zijn lotgenoten, thuis nooit over die periode. In de archieven in Nederland en Duitsland is vrijwel niets te vinden over zijn tijd in Dresden. Ook op de website oorlogsbronnen.nl, waar 966 namen vermeld staan van Bussumers die op transport zijn gezet, vermoord, tewerk gesteld etc. is zijn naam niet vermeld.

Na de oorlog werden er drie kinderen geboren.

Gemeenteraadslid en ambtenaar

In 1946 werd Gerrit gekozen als gemeenteraadslid voor de Katholieke Volkspartij (KVP) in Bussum. Op 1 mei 1948 nam hij ontslag bij de PTT en kwam hij in dienst bij de gemeente Bussum als 'bevolkingsagent' – medewerker van de afdeling Burgerzaken. Hij moest als ambtenaar de gemeenteraad verlaten. Hij volgde cursussen en werkte zich op van hoofdclerk tot commies.

Als ambtenaar was hij 'belast met de

Slaapzaal in Dresden

controle op de naleving van de verordening op de heffing en invordering ener belasting op toneelvertoningen en andere vermakelijkheden in deze gemeente'. Hij stond o.a. bij Concordia (dansavonden en toneeluitvoeringen), sportpark Zuid (voetbal en Taptoe) en het sportpark op de Meerweg (voetbal).

Gerrit was een sociaal en behulpzaam mens en geen moeite was hem te veel. Mensen kwamen bij ons thuis aan de deur als ze binnen een dag een paspoort nodig hadden en Gerrit regelde dat dan.

Bestuursfuncties

Naast zijn werk heeft hij 15 jaar lang een bestuursfunctie vervuld bij de Katholieke Arbeidersbeweging (KAB) in Bussum.

In 1955 werd hij gehuldigd omdat hij 25 jaar lid was. Hij moet dus al op 15-jarige leeftijd lid zijn geworden.

In 1957 werd in het Josephgebouw aan de Singel een voorlichtingsavond gegeven over emigratie naar Canada, Australië en Nieuw-Zeeland. Een emigratie-cursus werd opgestart voor de katholieken uit Gooi-Noord. Gerrit was al contactpersoon voor de emigratiestichting en nam nu ook de organisatie van de cursus voor zijn rekening. Er

Gerrit en Marie in het Sint-Josephpark

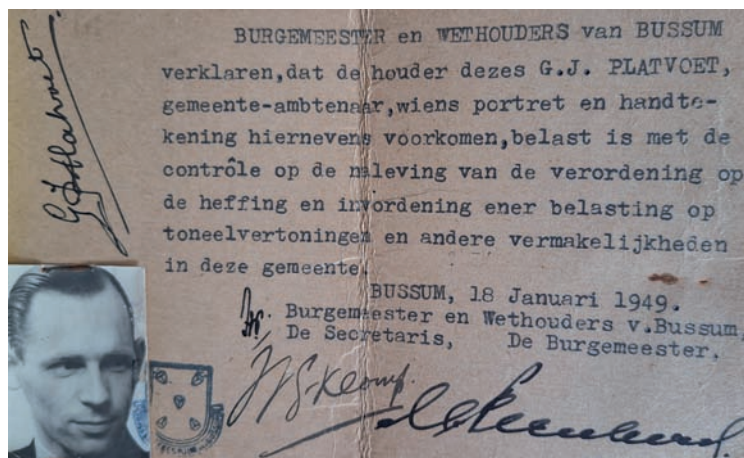
In het Sint-
Josephgebouw

hadden zich 14 mensen aangemeld. Voor de mensen uit Bussum die gingen emigreren naar die landen regelde hij alle documenten. Gerrit en Maria waren begin jaren zestig zelf ook van plan naar Canada te emigreren en daarom gingen ze op Engelse les.

Maar dat feest ging niet door omdat hun oudste zoon op het klein seminarie zat en dat wilde afmaken, hetgeen trouwens niet gebeurd is.

In 1964 werd Gerrit in het bestuur van de katholieke Woningbouwvereniging Sint Joseph gekozen. Het regende in die tijd klachten over scheuren in de flatgebouwen aan de Lange Heul. Ook moesten de woningen aan o.a. de Koopweg, het Sint-Josephpark en de Laarderweg nodig opgeknapt worden. Verder zou er op de gronden

Legitimatiebewijs

van Bouvy gebouwd gaan worden. Er was dus veel werk aan de winkel. Iedere maandagavond was er spreekuur in het gebouw/badhuis aan de Koopweg. Gerrit was nauw betrokken geweest bij de overdracht van een deel van het gemeentelijk woningbezit aan de drie Bussumse woningbouwverenigingen: in 1968 werden van de gemeente 334 woningen gekocht voor circa vijf en een half miljoen gulden.

Hij was daardoor veel op pad, maar toch had hij nog tijd om krentenbroden te bakken, bij vrienden te behangen en soms wat huishoudelijk werk te doen. Kaarten, spelletjes doen: het kon allemaal. Ook was hij een fervent postzegelverzamelaar.

Jong gestorven

Mijn vader stierf onverwachts op 18 december 1968, slechts 53 jaar oud, tijdens zijn werk op het gemeentehuis.

In *De Korrel*, maandblad voor het gemeentepersoneel van Bussum stond een mooi in memoriam: 'Hij was een man met sterke overtuigingen en idealen, die echter tegelijkertijd altijd vervuld was van de wijsheid van het betreffende, waardoor het hem mogelijk was een ieder te respecteren. Bewondering hadden we speciaal voor zijn geduld. Jarenlang om te gaan met het publiek aan de loketten, behulpzaam, voorkomend en toch zakelijk en beslist, zonder ooit enige wanklank, is een prestatie die misschien alleen ingewijden kunnen begrijpen. Ook buiten zijn normale dagtaak hadden zoveel facetten van het maatschappelijk leven zijn warme belangstelling.'

Zijn er mensen uit Bussum die meer weten te vertellen over de tewerkstelling in Duitsland van hun vader, oom, opa en die ook werkte bij de PTT? Wie weet zijn er wat verbanden te ontdekken en kunnen we daar aandacht aan besteden in een volgend nummer van het BHT.

redactie@historischekringbussum.nl